

Harro de Jong

De Kavelbode

Jaargang 29 nr. 4, oktober 2012

In dit blad:

- Redactioneel
- Gedicht van de maand
- Culinair genieten
- De Rijswijkse politiek legt uit
- Schatten in mijn tuin
- Bep en Martin Schipper worden geïnterviewd
- Puzzelen
- Schoffelperikelen
- Harro de Jong: bedreigde natuur is te koop in een zakje!

Blad voor de leden van Recreatiepark DE SCHOFFEL

Van de redactie

Terwijl er in Den Haag een warme relatie ontstaat tussen Samsom en Rutte gaat het landelijke GroenLinks onderuit. Gelukkig zijn we daar in Rijswijk niet van afhankelijk.

In deze vierde Kavelbode van dit jaar de laatste twee politieke partijen uit onze stad aan het woord. Zij geven hun visie op RijswijkBuiten en welke plek ze De Schoffel toekennen. **Theo Bril** interviewde fractieleiders **Björn Lugthart** van de **SP** en **Krijn de Graaf** en **Mary Grimberg-Visser** van het **CDA**.

Naar aanleiding van het interview heeft Björn Lugthart de vraag over de voortgang van de besprekingen met De Schoffel uitgezet in de ambtelijke organisatie. Bij het ter perse gaan van deze Kavelbode had hij helaas nog geen antwoord ontvangen over agendering. Hij belooft de redactie dat hij ons op de hoogte zal houden.

Harro de Jong is landschapsarchitect en geeft zijn mening over het opheffen van De Schoffel. Het gaat het hem aan het hart dat er zoveel mooie groene gebieden verdwijnen. Een opstekertje voor onze vereniging. **Robin** doet zijn verhaal over de put onder zijn terras en **Johan Herder** beschrijft dit. **Bep** heeft naast een gedicht dit keer ook de puzzel ingestuurd. **Hetty Coene** heeft een recept voor stokbrood met roomkaas en olijven. Heerlijk voor bij de open haard! **Frits Benschop** interviewde **Bep** en **Martin Schipper**. **Hans den Ouden** schreef weer zijn rubriek Schoffelperikelen. **Rob te Winkel** geeft het laatste nieuws vanuit het bestuur/secretariaat van De Schoffel. En **Lido Lovink** en **Lieneke Warde-naar** verzorgden weer de eindredactie. Begin november mag u de vijfde (laatste) Kavelbode van 2012 verwachten. Dan volgt nieuws over de Raad van State en werpt het bestuur van De Schoffel een blik op de toekomst.

‘De tuin is een belangrijk deel van ons leven’

Interview met Bep en Martin Schipper

door Frits Benschop (met foto’s van zoon Maarten)

Als we mensen de vraag voorleggen “*Wat hebben jullie gedaan om in gezondheid deze leeftijd te bereiken?*” dan kunnen we de meest uiteenlopende antwoorden verwachten - variërend van niet roken tot dagelijks fietsen. Voor Bep en Martin Schipper, eigenaren van kavel 5 op De Schoffel luidt het antwoord: *We hebben een actief leven achter de rug en tuinieren is nog steeds een belangrijk onderdeel van ons leven.*

Arbeidzame jaren

De laatste 32 jaar van zijn arbeidzame leven werkte Martin Schipper als technisch beambte en had hij het beheer over alle kantoor machines bij het toenmalige Ministerie van Marine. In het binnenland voerde hij op plaatsen waar de Marine te vinden was keuringen aan machines uit en

voor de aankoop van nieuwe machines reisde hij veelal naar het buitenland. Bep Schipper heeft gewerkt bij het CBR en daar de overgang van handwerk naar computers meegemaakt.

Sportieve jaren

Zowel Martin als Bep Schipper hebben een buitengewoon sportief leven achter de rug. Op het lijstje staan badminton, bridgen, dansen, turnen en lange afstand wandelen. Wetend van beider sportieve verleden ontlokt ons de vraag of men elkaar ook in de sport gevonden heeft. Nee, dat was tijdens de viering van de bevrijding in 1945. Anno 2012 is het lijstje met sportieve activiteiten afgeslankt, maar de hobby’s tuinieren en postzegels verzamelen zijn gebleven.

Zoektocht

Toen in 1985 het pensioen in zicht kwam, werd uitgekeken naar een favoriete dagelijkse bezigheid. Omdat man en vrouw graag met planten bezig waren en de flat in Rijswijk geen tuin had, was de keuze snel gemaakt - het moest tuinieren worden. Martin maakte verkenningstochten naar tuincomplexen in de omgeving van Rijswijk. Bij de keuze van een tuin stond vast dat het complex geen kantine en gezelligheidsvereniging moest hebben. Deze keuze werd ingegeven door ervaringen van tuinierende burens. Deze burens hadden bij hun tuin namelijk wél een kantine, maar maakten daar niet of nauwelijks gebruik van. Ook hadden ze geen behoefte aan kantinediensten, bingo- en kaartavonden en gezamenlijke uitjes. Het resultaat was dat de burens door de andere tuinliefhebbers als vreemden werden aangezien. Vlak voor het pensioen kwam bij het echtpaar Schipper het complex 'De Schoffel' in beeld. Het lag in de eigen gemeente Rijswijk, er was geen kantine en er waren geen gemeenschappelijke activiteiten. De jaarlijkse corveebeurt werd als een vanzelfsprekende bijdrage aan de vereniging gezien met als bijkomend pluspunt het opdoen van sociale contacten. Voor alle duidelijkheid: de keuze werd allerminst ingegeven door mensenschuwheid maar door de wens om zelf de keuze te kunnen maken tussen wel of niet, wanneer en met wie, ergens aan mee te doen.

Een kavel naar wens

Tijdens een verkenningstocht naar een tuin wist een behulpzame voorbijgangster te melden dat ze wist wat te koop stond (een mededelingenbord was er nog niet) en ze wilde wel even de weg wijzen. Het bleek een schot in de roos. Het was een tuin met een punt van slechts 3 meter langs een gemeenschappelijk tegelpad, dus weinig onderhoud aan dit pad. Aan de andere kant van dit tegelpad liep een sloot en lag een weiland. Heerlijk landelijk met koeien of schapen als overburen. Waar vind je nog zoiets in de Randstad? Al snel na bezich-

tiging werd de aankoop beklonken. De toegangsweg naar het huisje was een recht tegelpad. Met de wens om er iets speels van te maken moest dit pad als eerste verdwijnen. Er kwam een slingerend klinkerpaadje voor in de plaats. De echtgenote wilde op onverwachte plaatsen tussen struiken en planten toeters en bellen plaatsen, in de vorm van bijvoorbeeld poppen. Dit initiatief leverde vooral in de beginperiode belangstellende voorbijgangers op die een rondleiding op prijs stelden. Veel van de coniferen die er toen stonden, staan er nu - na 27 jaar- nóg, al duiden bruine plekken op de eerste ouderdomsverschijnselen.

De nieuwe tijd meldt zich

In 1985 was er op de kavels nog geen aansluiting op het elektriciteits-, waterleiding- en rioleringsnetwerk. Om te voorzien in eigen elektriciteit was er in die tijd een unieke kans om met hoge korting zonnepanelen te kopen. De opbrengst aan energie was voldoende voor binnen- en buitenverlichting. De nieuwe tijd met hogere eisen aan comfort klopte aan het toegangshek bij De Schoffel. Aanvankelijk zou aansluiting op het netwerk kapitalen kosten. Later kwam het bestuur met een voor de leden aantrekkelijk voorstel om de leidingen tot aan de kavelgrens aan te laten leggen en het vervolg naar de aftappunten voor rekening van de eigenaren te laten komen. Wie van de faciliteiten gebruik wilde maken, moest natuurlijk wel de tuin omwoelen om leidingen op een voorgeschreven en veilige diepte te krijgen. Sommigen verkochten na de aansluiting op het elektriciteitsnetwerk hun zonnepanelen. Maar het echtpaar Schipper maakt tot op de huidige dag nog dankbaar gebruik van hun zonnepaneel voor de binnen- en buitenverlichting.

Floriade

Om elders te genieten van tuinen en ook een beetje om ideeën op te doen was twintig jaar geleden een doorlopend toegangsbewijs voor de Floriade in Zoetermeer aangeschaft. Bij de sluiting van de expositie prijken bordjes met familienamen bij planten en objecten. Navraag leverde op dat het namen van kopers betrof. Aan het lage prijskaartje was wel de voorwaarde verbonden dat de koper zelf de spullen moest weghalen en transporteren; voor beide partijen een *win-win deal*. Laat nu net de laatste - en favoriete! - vijver te koop staan. Deze vijver verhuisde nog dezelfde middag naar Rijswijk. Later zou een houten brug de waterpartij

completeren. Aanvankelijk stond een sier- en groentetuin voor ogen. Even is overwogen om later een aangrenzende kavel er bij te kopen. Maar omdat andere zaken op dat moment om voorrang vroegen, is van de koop afgezien. Van een groentetuin is niets gekomen omdat het kweken van groente tussen bomen, door de vallende bladeren, een slechte combinatie is. Wat wel is gebleven, is het stekken en zaaien. In het najaar gaan stekjes de grond in en het is altijd weer een verrassing om te ontdekken wat in het voorjaar aanslaat.

Een mysterie ontrafeld

Lopend naar de tuin van Bep en Martin Schipper verbaasden we ons over de betonplaten en lantaarns in het weiland tussen het tuincomplex en de spoorbaan. Hier zullen toch geen koeien grazen waarbij met kunstverlichting de melkproductie wordt opgevoerd? Tijdens de koffie-pauze bij onze gastheer en -vrouw maar even om opheldering gevraagd. Zij helpen ons snel uit de droom. De lantaarns en de betonplaten zijn een restant van wat ooit gezien werd als een gouden greep. Een zakenman bood vakantiehuisjes te koop aan. Er werd flink geïnvesteerd om de huisjes van alle faciliteiten te voorzien. De showmodellen trokken naast kijkers ook kopers. Nadat voor de kopers de wolk van de aanwinst was verdampt, landden zij met beide benen op de grond. Een keer een trein horen passeren nam men voor lief, maar om 24 uur lang continu naar rijdende treinen te luisteren in je vakantiehuisje, is verschrikkelijk. Het eind van het droompark was een fiasco - bewoners vertrokken en nieuwe kopers bleven uit. Wat resteert, zijn de fundamenteen en de lantaarns.

Annexatieplannen

Ook nu leggen we de traditionele slotvraag voor.

Wat verwachten jullie van de toekomst van het tuincomplex "De Schoffel"?

Spontaan komt het antwoord:

'We verwachten dat het complex over 5 jaar nog bestaat en hopen van harte dit lustrum nog mee te kunnen maken!'

Schatten in mijn tuin

Een vervolghethaal in vijf delen door Johan Herder

Wat vooraf ging: Robin vond bij het uitgraven van een grote conifeer de resten van een oude put. Het liefst had hij de boel snel dichtgestort en er een fraai terras overheen aangelegd, maar helaas had de pers lont geroken en op de stoep gestaan. Nu was de heer Van Arschel van het Bureau Archeologie ingeschakeld en raakte Robin de zeggenschap over de uitgraving kwijt.

De heer Van Arschel vroeg Robin en z'n gezin voorlopig niet meer het terrein van zijn kavel te betreden. Voorzitter Gerard Daamen kon Robin niet helpen. Ook hij had af te wachten wat verder onderzoek zou opleveren. Met de smoor in z'n lijf namen Robin en Betty de spullen mee uit het huisje en laaden hun auto in. Buurman Aad zou een oogje in het zeil houden en hen waarschuwen als hij iets van belang hoorde.

Al snel kon hij melden dat er met grondradaronderzoek was begonnen. Een terreinwagentje reed over dat wat tot voor kort het terras van Robin was en zond electromagnetische golven uit. De gegevens werden digitaal verwerkt en gaven een beeld van wat mogelijk in de grond gevonden kon worden. Aad hoorde zeggen dat men inderdaad dacht aan een waterput die mogelijk bij – of in de buurt van - een boerderij had gestaan en later volgestort was met dierbotten, afval, baksteen, natuursteen en metaal. Het geheel zou stammen uit de Late Middeleeuwen, zo rond de periode 12^e tot 14^e eeuw.

'Oh mijn God,' dacht Robin, 'nu kan ik het wel schudden! Want natuurlijk moesten archeologen en amateur archeologen elk steentje blootleggen en onderzoeken of er waardevolle spullen te vinden zouden zijn. Wat voor Robin en Betty wel prettig was, was dat de heer Van Arschel hen uitnodigde voor ene gesprek. Ook het voltallige bestuur van De Schoffel was daarbij aanwezig. De heer Van Arschel legde uit dat dit soort putten meer gevonden waren en wees op de onthulling van de waterput in de Herenstraat. Hij legde ook uit dat er vaak niet zozeer waardevolle spullen als goud en sierraden werden gevonden, maar de inhoud van een put gaf een goed beeld van hoe mensen in de Late middeleeuwen in Rijswijk en omgeving leefden. Vooral het vinden van organische resten als hout en zaden konden volgens hem een boeiend beeld geven van het leven in die tijd. Die historische waarde koesterde hij en hij vroeg daarvoor ook begrip van Robin en het bestuur.

Wat kon men anders doen dan instemmen? Robin vroeg nog wel voorzichtig hoe lang de opgraving zou kunnen duren, maar helaas kon de heer Van Arschel daar geen antwoord op geven. Wel beloofde hij een snelle voortgang van de uitgraving. Wat is snel? Ging het door Robin's hoofd maar het antwoord zou op zich laten wachten.

(wordt vervolgd)

Red met uw tuin de bedreigde natuur

Aan het woord: landschapsarchitect Harro de Jong

In een kleine, schaduwrijke stadstuin in Arnhem bloeit sinds kort het Boswalmartro. Een plantje dat officieel sinds tientallen jaren in Nederland is uitgestorven in het wild. Het plantje is afkomstig uit een zakje *bosrandzaadmengsel*, besteld voor € 5,50. Om het Boswalmartro heen staan andere zeer zeldzame bosplanten als Knikkend Nagelkruid, de beschermde Tong-

varen en de Zachte- en Stijve Naaldvaren, soorten van de categorie 'zeer zeldzaam' op de Rode Lijst van in Nederland verdwenen en bedreigde planten. Ook deze planten komen van de kweker, waar je - als je goed zoekt - bijna alle in Nederland bedreigde soorten gewoon kunt kopen.

Vanuit deze tuin verspreiden de planten zich over de stad. Het knikkend Nagelkruid schiet al her en der omhoog tussen de stoeptegels. De vochtige, kalkrijke voegen in bakstenen muren vormen uitstekende vestigingsplaatsen voor de varens.

Er is dus hoop voor mensen die geen zin hebben om in bange afwachting te kijken hoe allerlei plantensoorten uitsterven - en die van de overheid weinig verwachten op dit gebied. U kunt zelf de bedreigde planten redden - met uw (vols- of stadstuin). Vooral deze tuinen bieden met haar uiterst gevarieerde, door mensen gecreëerde omstandigheden, extreme microklimaten, natte en droge plekken, kunstmatige rotsformaties en uitgestrekte, kleinschalige heggelandschappen, talrijke en heel aantrekkelijke leefomstandigheden voor nogal kieskeurige planten die daarbuiten steeds zeldzamer geworden zijn geworden.

Zeldzame plantjes zijn evenwel niet bijster mobiel en rukken dus wat minder gemakkelijk op. Hoe onverwachts spectaculair de verovering van stadslandschappen door de natuur kan zijn, leert ons het voorbeeld van de legerbasis Soesterberg, die vorig jaar in het nieuws was.

Vanuit de omliggende bossen wist de *Balaasvaren* zich te vestigen in de schaduw van honderden overbodig geworden legervoertuigen, die stonden te wachten om te worden verkocht. Het aantal varens liep op tot wel tienduizend - 95% van de hele Nederlandse populatie! Dit bemoeilijkte vervolgens de verplaatsing en

verkoop van de legervoertuigen. Die werden pas mogelijk na een € 22.000,- kostend reddingsplan waarmee in eerste instantie 300 van deze zeldzame varens werden verplaatst naar elders. Voor datzelfde bedrag had je overigens bij de kweker gewoon die totale tienduizend varens kunnen bestellen.

Het uitzaaien van zeldzame soorten stuit heel wat mensen tegen de borst. Dat is niet 'natuurlijk' zegt men, dat is 'tuinieren'. In hun ogen is is een natuurgebied iets waar de mens geen bemoeienis mee heeft. Maar in dat woord 'natuurgebied' zit precies de angel in deze vaak fel oplopende discussie. De één heeft het over natuur in termen van soorten, de ander rekent in aantallen ongerepte gebieden- maar wat is ongerept? De balans van plant- en diersoorten die als norm dient ten opzichte waarvan de af- of toename van soorten wordt bekeken, is immers het resultaat van eeuwenlang reppen: het kleinschalig getuinier van de ouderwetse landbouw die ons cultuurlandschap heeft gemaakt. Deze landbouw is verdwenen, dus tuinieren tegenwoordig de natuurorganisaties in plaats van de keuterboertjes om de soortenbalans gelijk te houden.

Als er voor de zeldzame soorten dan toch moet worden getuinierd, waarom dan niet in de tuin? Miljoenen tuineigenaren zijn in dat geval de potentiële natuurbeheerders die bij elkaar miljarden uren en euro's investeren in het vertroetelen van de door hen gekoesterde soorten en het opruimen van al te opdringerige soorten.

Het gekke is: waar natuurorganisaties exotische boompjes staan uit te trekken omdat ze als onkruid worden beschouwd, doen we in onze tuinen, parken en plantsoenen vaak nog precies het tegenovergestelde! Inheemse planten (natuur) worden als 'onkruid' stelselmatig uitgeroeid, ten faveure van het exotische en doorgefokte perkgoed uit het tuincentrum of de bouwmarkt. We lijken vergeten te zijn wat we met onze eigen inheemse planten kunnen doen. Terwijl deze 'vergeten' streekeigen planten het hier van nature geweldig mooi doen, zichzelf vermenigvuldigen en perfect zijn aangepast aan de seizoenen en ons klimaat. En ze kunnen dus de stad (en omgeving) veroveren, die bijzondere *manmade* ecotoop die nog maar nauwelijks is ontgonnen.

Wij willen er vaak maar moeilijk aan, natuur die ons aardig vindt. Die is verdacht. Die zal wel ziek zijn. Waren wij niet de slechte? Maar bloemen houden van mensen, dus als u uw (volks-)tuinen, balkonnen, daken en plantsoenen voor de streekeigen, vergeten planten openstelt, zijn wonderbaarlijke vermenigvuldigingen zoals op Soesterberg en in Arnhem ook bij u in de buurt niet uit te sluiten. Dan kunnen we de Rode Lijst binnenkort wellicht afschaffen.

Begeleidende brief van 24-08-2012 door Harro de Jong:

Goedemorgen redactie van De Kavelbode.

Ik vind het jammer dat zo'n stukje 'oud landschap', uw volkstuinterrein - maar ook de omliggende weides en met name de combinatie van die twee, dreigt te verdwijnen. Wat jammer voor u en uw medetuinerders. Sterkte met uw strijd! Het zijn juist die stukjes landschap waar de stad even ver weg is en waar je de beleving hebt die men altijd van 'het groene hart' verwacht. Maar dat 'Groene Hart' ligt op een uur rijden van Rijswijk, dus dat fungeert helemaal niet als achtertuin van de Randstedeling, wat het idee was. Dit soort terreinen zijn de zinvolle groene hartjes in de Randstad, en dan ook nog eens vlak naast die prachtige Vliet. Sowieso vind ik het erg dom en treurig om te zien dat er niet echt sprake meer is van een 'Rijswijk' en een Delft.

In de loop der jaren is er een Den Haag-Pijnacker-Delft-Zoetermeer-Rijswijk-Berkel-Delfgauw-Noordorp-stad ontstaan. *Scrambled eggs*. Ik hou van échte landschappen, zoals dit stukje. Ik zou de gemeenten adviseren eerst eens te herstructureren, bijvoorbeeld op leegstaande bedrijventerreinen, vooraleer dit stukje weg te doen. Ik probeer dit soort landschapjes waar het kan juist terug te brengen.

Let wel: ik ben niet tegen huizen, ik ben alleen vóór dit soort stukjes laatste restjes oud-Hollands landschap in een aaneengesloten smurrie van meer-van-hetzelfde-stad.

Daarnaast: mocht er wel gebouwd moeten worden, dan kun je de volkstuinten ook behouden als stadspark. Veel boeiender dan de meeste duffe stadsparkjes in deze regio en gratis in onderhoud voor de gemeente! En inderdaad, de biodiversiteit door dit soort terreinen is vaak juist hoog (tenminste, als jullie de naam van het park 'de Schoffel', niet te letterlijk nemen en alle leuke plantjes wegschoffelen! Dus die optie zou ik ook open houden.

Zo dus nog een steun van mijn kant! Bovenstaande tekst mag u, net als het artikel, gebruiken als u wilt. Succes!

Met vriendelijke groet,
Harro de Jong

Harro de Jong

Landschapsarchitect en eigenaar van Buro Harro, Auteur van onder meer Het Groot Apeldoorns Landschapskookboek en gastdocent op diverse hogescholen en universiteiten. www.buroharro.nl

Gedicht van de maand

Herfstperikelen
door Beppie

bleke zonnestralen
blaadjes, goudgeel bruin
vochtig ruikend mos
herfst in het bos.

Bomen zonder groene kruinen
omringd door zwammentooi
geur van rottend hout
herfst in het woud.

Sterker dan het moederinstinct, roept de natuur.
trekvoegels spreiden dan hun vleugels uit
volgen de warme stroming, richting zuid.
Menig mens voelt zijn depressie
bij het vervagen van de zon
zien de schoonheid van de herfst niet
De zomer blijft hun favoriet.

Van de secretaris

door Rob te Winkel

Ik had beloofd dat, zodra er verandering komt in de relatie Rijswijk/De Schoffel, u weer wordt geïnformeerd. Voorlopig is het wachten echter nog op een uitspraak van de Raad van State. Die moest vóór 9 juni 2012 bekend zijn, maar werd verschoven naar 9 september. Vervolgens kregen we een brief dat de staatsraden-rechters nog eens 6 weken nodig hadden alvorens tot een uitspraak te kunnen komen. Reden: de omvang van deze zaak. Dus we zijn dan half oktober al weer voorbij. Wordt vervolgd.

De huidige economische situatie en de gemeentelijke dreiging maken dat een lidmaatschap niet zo makkelijk van eigenaar wisselt. In algemene zin vindt het bestuur dat er ook meer aandacht moet worden besteed aan de mogelijkheid tot verhuur van kavels. Een promotietekst voor de website en regels voor een huurcontract worden opgesteld en voorgelegd aan de ALV. Maar eerst wordt de uitspraak van de Raad van State afgewacht.

Na de opnemings van de watermeterstanden lijkt het erop dat er ergens in de gemeenschappelijke waterleiding een lek zit ter grootte van ongeveer 1 liter per seconde. Het is een relatief groot lek, want de vereniging heeft circa 1400m³ water meer verbruikt dan vorig jaar. De hoofdmeter blijft permanent lopen. Na een eerste poging kon de waterploeg niet vaststellen in welk deel van het leidingnet dat zit. Daarom wordt eerst de tussen-hoofdkraan bij het toiletgebouw vervangen. Zodra we zeker weten dat die volledig dichtgedraaid kan worden, is vast te stellen of een lek op het tuinencomplex zit of tussen de hoofdmeter en het toiletgebouw.

WiFi werkt nog steeds niet goed. Het installatiebedrijf wordt nu gesommeerd om de zaak in orde te maken. Er zijn nog steeds geen rekeningen betaald. Het telefoonabonnement dreigde te worden opgezegd, maar wordt nu De Schoffel maandelijks vergoed vanaf 1 september 2012 vooruitlopend op de komende ALV.

De bestuursvergaderingen zijn openbaar en worden gehouden in het verenigingsgebouw. De vergaderingen zijn gepland op de dinsdagavonden: **10 oktober, 7 november, 8 januari 2013 en 19 februari.**

Culinair genieten

door Hetty Coene

Warm stokbrood met roomkaas en olijven

Nodig:

1 sjalotje,

20 olijven zonder pit

3 takjes peterselie

1 bakje St. Moret raffiné (kaas)

1 voorgebakken stokbrood (200gr)

aluminium folie

Sjalotje pellen en fijnsnipperen. De olijven in kleine stukjes snijden en de peterselie fijn knippen.

In een kom de kaas, sjalot, olijven en peterselie door elkaar scheppen.

Stokbrood opensnijden, bestrijken met het olijvenmengsel en dichtklappen.

Verpakken in folie. Op hete bbq stokbrood in ca. 10 à 15 minuten door-en-door warm laten worden.

Folie openvouwen en het stokbrood in plakken snijden.

Bon appetite!

Kruiswoordpuzzel

1	2	3	4	5	6		7	8	
9			10	11			12		
		13		14	15		16		17
18		19	20					21	22
	23	24			25		26		27
28			29					30	31
32				33			34		
35		36		37	38				39

Horizontaal

3 bepaalde zwems slag, 9 aanval, 11 dochter van Cadmus, 12 Bijbelse figuur, 13 scheepsvloer, 15 hondenverblijf, 16 jongensnaam, 18 beroep, 19 droog, 21 groot aantal, 22 mannenverleidster, 23 afdeling (afk.) 25 baan voor wegwedstrijden, 26 paling, 28 elektrische eenheid, 29 kleefmiddel, 31 verbouw, 32 rustplaats, 34 van het genoemde, 35 rubbersoort.

Verticaal

1 dunne plek in stof, 2 wasgelegenheden, 4 regiment infanterie (afk.), 5 kleur, 6 waaronder (afk.), 7 gat in het ijs, 8 vreemde munt, 10 vechtpartij, 12 schenking, 14 oosters tapijt, 15 roofvogel, 16 te koop aangeboden (afk.), 17 schijfje met een film erop, 19 graafgereedschap, 20 strafinrichting, 24 statig, 27 eerste man, 28 Spaanse uitroep, 30 open plaats in bos, 32 symbool barium, 33 Duitsland.

De eerste drie prijswinnaars van de vorige puzzel waren: Jelly van Vliet, Janette Mensink en Ria den Ouden. Zij ontvingen een bollenpakket. De overige prijswinnars kregen een cadeaubon van vijf euro thuisgestuurd.

Rijswijkse politieke partijen over RijswijkBuiten

door Theo Bril

Het besluit is genomen, de kogel is door de kerk. In Rijswijk-Zuid wil het gemeentebestuur bouwen. De wijk RijswijkBuiten zal tussen nu en pakweg 15 jaar gebouwd worden. De Schoffel heeft protest aangetekend en is in beroep gegaan bij de Raad van State om het besluit alsnog ongedaan te maken. Hoewel wij hopen dat dit soelaas biedt, is er toch ook de angst te verliezen. En wat dan? Dan is het over en uit en moeten we weg van de huidige locatie. Of toch niet?

Hoe denkt de Rijswijkse politiek er op dit moment over? Leeft het wel en wee van De Schoffel nog bij hen? In de vorige edities waren PvdA, D66, Gemeentebelangen Rijswijk, Onafhankelijk Rijswijk, de VVD en GroenLinks aan het woord. In deze Kavelbode Björn Lugthart van de SP en Krijn de Graaf en Mary Grimberg-Visser van het CDA.

Krijn de Graaf en Mary Grimberg-Visser, CDA Rijswijk:

‘ Er is geen weg terug.’

Het is een heerlijke nazomermiddag, als ik Krijn de Graaf en Mary Grimberg-Visser op De Schoffel ontvang. Een stevige afvaardiging van het Rijswijkse CDA betreedt daarmee mijn tuin.

Krijn heeft alle interviews via de website gelezen. ‘Leuk blad,’ zegt hij. Ook Mary prijst de kwaliteit. Daar moet op gedronken worden. De thee dampst gezellig, terwijl het gesprek zich ontrolt en Krijn zich afvraagt of er nu veel in de situatie is veranderd sinds D66 en de PvdA de spits afbeten? Nee dus. ‘Is er al een uitspraak van de Raad van State?’ vraagt hij. Als ik vertel dat die uitspraak 6 weken is uitgesteld, wordt er even gespeculeerd voor wie dat dan een goed teken is? We weten het niet.

Krijn: ‘Help mij even om mijn herinnering op te frissen? Hoe staat het nu met de gesprekken tussen de gemeente en De Schoffel?’ Hij denkt zelf al het antwoord te weten: ‘Volgens mij hadden jullie niet gereageerd op een verzoek van de gemeente om in gesprek te gaan. In ieder geval was er vanuit de gemeente bereidheid om met jullie in gesprek te gaan. Is de deur nu dichtgegooid?’

Ik antwoord dat aan ons bestuur een minimaal stukje grond in Eikelenburg is aangeboden en dat het bestuur zich daarin niet serieus genomen voelde, zelfs geschoffeerd – met name toen de gemeente vervolgens ook nog eens met een ultimatum dreigde. Ik vertel ook dat B&W heeft laten weten nu eerst de uitspraak af te wachten en dan daarna weer in gesprek te willen.

Krijn: ‘Ik ga er vanuit dat de gemeente de procedures juist toepast. Dat dat wel goed zit. Anders krijgen ze met de gemeenteraad te maken. Het kan natuurlijk altijd leiden tot hernieuwd overleg. Jullie moeten nu toch met elkaar in gesprek.’

Mary: ‘Zorg dat je op elkaars argumenten ingaat. Dat ultimatum was door B&W misschien ook wel wat te scherp gesteld. De vraag die jullie jezelf moeten stellen is: wie wil verhuizen? Wat zijn de kosten? Want als je al gaat verhuizen, wil je het toch ook op orde hebben. Voor veel mensen zal het best een barrière zijn om te gaan verhuizen. Ik kan me voorstellen dat ze opzien tegen het vele werk dat dan op hen afkomt en daar niet voor kiezen.’

Krijn: ‘Iedereen in de Raad heeft veel empathie bij het idee dat jullie weg moeten en opnieuw moeten beginnen, geloof me.’

Mary: ‘Jullie moeten duidelijk zijn in wat je wilt! Als de uitspraak er is en die valt niet in jullie voordeel uit, dan zou ik onmiddellijk met de gemeente in gesprek gaan. Inventariseer van tevoren wie wel of wie niet een tuin zou willen voortzetten en dan kunnen jullie ook zelf besluiten nemen. Willen jullie dat over drie, vijf of tien jaar? Dan weet je waarover je praat. Je zou dan met de gemeente een contract af kunnen sluiten waarin staat dat jullie nog zoveel jaar mogen blijven. Daarna weet je waar je dan eventueel naar toe gaat, met hoeveel en met welke voorzieningen.’

Krijn: ‘We zijn het *point of no return* gepasseerd. Ook al gaat TNO nog niet direct weg en staat er nog geen feitelijke datum vast hoe het nu verder gaat - er is geen weg terug en ik ga er vanuit dat bebouwing doorgaat. De vraag is nu aan jullie: hóe ga je verhuizen? Of is het juist goed om te zeggen als we dan toch moeten

gaan, dan ook maar zo snel mogelijk. Is verhuizen dan een overgangsfase en ga je in plukjes over? En hoe voorkom je dan verval voor de mensen die later verhuizen? Misschien moet je dat zelf bedenken en aangeven.'

Kan dat nog wel met respect voor elkaar? En kan dat in gelijkwaardigheid?

Mary: 'Als je redelijk bent, niet meteen eisen stelt maar naar elkaar luistert en elkaars mening respecteert, dan kan dat absoluut! Er zijn veranderingen in de markt van de woningbouw, daar zou ik op een positieve manier gebruik van maken en aftasten hoe die grenzen nu liggen. De tijd is in jullie voordeel. Bespreek dat op een reële manier met elkaar en laat de emotie niet overheersen – dat schiet niet op. Verken de mogelijkheden van wat hard vastligt, hoe het met de markt (en dus de planning) zit.

Overleg met jullie leden wat ze willen - naar een andere plek of stoppen? Vraag hen ook wat eventueel een schadeloosstelling zou kunnen zijn. Dan weet je ook waarover je in gesprek kunt gaan. Kijk, als je je knopen telt, weet je waar je aan toe bent. Misschien zeggen de oudste mensen wel: ik hoef niet meer. De formele planning voor dit gebied is 10 jaar, maar als de gemeente zegt dat ze nu al met het grondwerk in dit gebied wil starten, dan kun je ingaan op de argumentatie daarvoor. Bedenk ook aan welke voorwaarden een andere plek zou moeten voldoen. Vergis je niet, hoe duur het is om een terrein op dat gebied aan te passen! Terreinen met voorzieningen zijn van een heel andere aard dan een geldelijke genoegdoening.

Je zou bijvoorbeeld een taxateur kunnen vragen wat dit perceel waard is. Dan weet je waar je over praat.' Krijn vult aan: 'Maar reken je niet rijk, want wat een hoge emotionele waarde heeft is nog geen feitelijke waarde.'

Kan Rijswijk failliet gaan op Rijswijk-Zuid?

Krijn: 'Nee, bij betalingsproblemen wordt men een 'artikel 12 gemeente'. Dan worden de bijdragen voor Rijswijkers verhoogd en wordt er van rijkswege bezuinigd. Rijswijk heeft reserves die redelijk op peil zijn, maar moet wel op haar tellen passen. Ook wij ontkomen niet aan bezuinigingen. Er komt gewoon veel minder van het rijk. Wat dat gaat betekenen, weet ik nu nog niet. De begroting komt over twee weken aan de orde. Er zijn de rentelasten van de TH-locatie, de Stadhuislocatie en de riolering waarin stevig geïnvesteerd moet worden. De volgorde van bouwplanning wordt beïnvloed door de markt, welke flexibiliteit de gemeente in het plan heeft, moet geleidelijk aan duidelijk worden. Er zitten allemaal sommetjes onder. Je hoort dat er landelijk pas geleidelijk weer groei in de economie komt, maar het geloof in het plan is er nog helemaal.'

Als de oppositiepartijen in de toekomst een meerderheid krijgen, willen ze De Schoffel behouden zeggen ze. Hoe komt dat op jullie over?

Krijn: 'Ben je dan een betrouwbare overheid? En waar willen zij dat geld vandaan halen? Ik vraag me echt af wat ze dan aan voorzieningen voor de burger gaan schrappen. Maar het terugdraaien van besluiten is niet de sfeer en manier waarop we in Nederland met elkaar zaken doen. Het hier groen willen houden, is niet reëel. Je gaat toch niet miljoenen euro's investeren om het vervolgens terug te geven aan de natuur? Dat is volksverlakkerij! Een nieuwbouwwijk met een soort gezamenlijke groentetuin zie ik persoonlijk minder zitten, ik neem aan dat mensen toch liever een eigen tuin hebben of zoiets als jullie hier hebben.'

En ons complex tegen de sportvelden aanleggen zoals we in augustus 2011 hebben voorgesteld tijdens de manifestatie hier op De Schoffel?

Krijn: 'Dat zou iets zijn om over te onderhandelen. Je moet samen tot een deal komen. Ik kan niet overzien of dat een optie kan zijn'

Mary: 'Neem zelf het initiatief en probeer in redelijkheid met de gemeente in gesprek te gaan .

Is het voor jullie ook niet prettig, als de besprekingen niet lopen?

Mary: 'Nee, ik vind dat verschrikkelijk. Ik vind dat je in gezamenlijkheid tot een redelijk bod en een redelijke uitkomst moet komen. Er samen uitkomen, dat is belangrijk en niet de deur dicht gooien. De emotie zal best sterk zijn, maar voor sommigen is het misschien ook wel een opluchting als er eindelijk duidelijkheid komt. Jullie manifestatie vorig jaar was prima maar als je me vraagt of jullie nog eens hetzelfde moeten organiseren zeg ik nee. Alleen als er een nieuwe aanleiding is zou je iets kunnen organiseren. Misschien als jullie intern afgestemd hebben, dat jullie dan de raadsleden uitnodigen voor een gesprek. Dan heb je ook werkelijk iets te vertellen. Dan horen we het ook van jullie kant en kunnen we ook onze ruimte verkennen met betrekking tot beïnvloeding.'

Krijn: 'Er is overigens door jullie tijdens de bijeenkomst vorig jaar een wethouder beschadigd, dat vond ik niet verstandig. Dat draagt niet bij aan begrip. Ik begrijp wel de emotie maar als je op zo'n manier een emotie uit dan heb je erover nagedacht, anders doe je dat niet. En dat verhaal over 'de bananenrepubliek' dat in jullie blad stond, daar schiet je niets mee op. Klaar! Dan blijft bij mij hangen dat men vindt dat men met een stelletje sukkels zaken moet doen. Daar komt het voor mij dan toch op neer!

Hoe kijkt het CDA eigenlijk tegen volkstuinen aan?

Krijn: 'Volkstuinen is wellicht niet meer de juiste term. In het Oostblok, dáár heb je volkstuinen omdat mensen zo voldoende eten op tafel krijgen. Dat je plekken

hebt waar mensen kunnen recreëren en waar kinderen een stuk voeling kunnen ontwikkelen met de natuur is prima. Dit soort tuinen zoals jullie hebben, wil iederéén wel en kan zelfs jaloezie opwekken.'

Tot mijn verbazing staat Krijn na verloop van tijd weer voor mijn tuinhek. Héél even denk ik dat hij misschien geïnteresseerd is in een kavel, maar nee - iemand heeft uit veiligheidsoverwegingen het hek midden op de dag al op slot gedaan en hij en Mary kunnen het terrein niet af...

Björn Lugthart (fractievoorzitter SP):

'Gemiste kansen voor gemeentebestuur en De Schoffel!'

Een afspraak op maandagavond op het stadhuis van Rijswijk. Regen en storm slaan me om de oren, als ik mijn fiets probeer vast te zetten aan de beugels opzij van het stadhuis. Wat een tochtgat! Gelukkig wacht achter de toegangsdeur van het stadhuis een jongeman in pak die me binnen kan laten. Björn Lugthart, fractievoorzitter van de Socialistische Partij in Rijswijk, blijkt alleen in het stille stadhuis te zijn. Een verse kop koffie stelt me snel op m'n gemak. Ik had me voorbereid op een vraaggesprek over hoe de SP nu aankijkt tegen De Schoffel en RijswijkBuiten. Maar tot mijn grote verrassing wordt dit een gesprek over en weer, waarin Björn evenveel vragen stelt aan mij als ik aan hem. Omdat ik zijn vragen minstens zo interessant vind, heb ik het interview bijna woordelijk weergegeven.

De SP is nog niet zo lang in de gemeenteraad van Rijswijk vertegenwoordigd, hoe is dat gegaan?

Björn: 'Wij hadden al wel een bestuur in Rijswijk, maar eigenlijk zijn we een onderdeel van de Socialistische Partij Den Haag. Toen we in 2010 één zetel wonnen ben ik uiteindelijk in de gemeenteraad gekomen. Wat mij betreft, mogen we in Rijswijk nog wel wat groter worden. Ik heb vanaf het begin de voortgang rond RijswijkBuiten en dus de perikelen rond De Schoffel meegemaakt. Wat ik begreep, is dat het erbij trekken van de terreinen van De Schoffel min of meer pas later aan het plan RijswijkBuiten is toegevoegd. Ik heb me vaak afgevraagd in hoeverre argumenten wel steekhoudend waren bij al die besprekingen. Ook voor ons is het zoeken in het afstemmen van argumentatie, overwegingen en belangen. De Schoffel opheffen lijkt me toch vooral een financieel besluit. De SP heeft als standpunt dat je pas gaat onteigenen, als je heel zwaarwegende redenen hebt. In het geval van De Schoffel zou je de tuinen ook prima in een groene wijk kunnen plaatsen en dan ook op dezelfde plek. De fietsbaan en alles blijft liggen, dus waarom zou dat niet kunnen gelden voor de volkstuinten? Bij alles vind ik het vooral jammer dat er niet transparant gecommuniceerd wordt. Als ik Yvonne Hagens hoor zeggen dat er 'lef is getoond' denk ik: geef nu toe dat het heel vervelend is dat je deze beslissing moet nemen en water bij de wijn hebt moeten doen. Geef toe dat het niet op basis van argumenten is besloten en geef óók toe dat er nooit echt met De Schoffel is gepraat! VVD heeft het - als ze over het verdwijnen van De Schoffel praten - over 'het belang voor Rijswijk!' Wij zien dat anders. Gelukkig wel! Zelf kijk ik uit op de terreinen van Ons Ideaal en ik zie dat heel veel mensen het hebben van een tuin geweldig vinden. Dat moet je dan ook koesteren.'

Wat vond je van onze actie augustus vorig jaar toen we met alternatieven kwamen?

Björn: 'Dat initiatief was prima en de dag zat goed in elkaar. Daaruit blijkt dat jullie er goed over nagedacht hebben. Blijf dat doen. Er wordt echt absoluut geluisterd naar jullie argumenten en het onderwerp staat daardoor (weer) op de agenda. Ik weet overigens ook zeker dat de partijen de interviews in De Kavelbode zullen lezen om te weten wat andere partijen zeggen.

Als het aan de gemeente ligt, wordt De Schoffel verplaatst naar een weiland naast 'Ons Ideaal'.

Björn: 'Dat is nog maar de vraag! Weet je, als jullie weg moeten en iedereen zou eenzelfde hoeveelheid tuin met voorzieningen terug krijgen, dan nóg compenseert dat natuurlijk nooit dat wat je hier hebt. Het duurt jaren voordat het op een nieuwe plek heerlijk vertoeven is. Het is net als met een erfstuk - daarvan kun je soms ook de waarde niet in geld uitdrukken, omdat de gevoelswaarde niet in te

schatten en heel persoonlijk is. Een dergelijke discussie heb ik wel gemist in de gemeenteraad. Althans, ik heb het niet gehoord. Beslissingen gaan vaak om feiten, maar emotie speelt altijd mee en is deel van beslissingen. Weet jij overigens al wat de uitspraak Raad van State is?’

Theo: ‘Nee, de uitspraak is zes weken opgeschoven, dus die verwachten we nu eind oktober.’

Björn: ‘Wat verwacht je dat er uit komt?’

Theo: ‘Wat ik van de mensen heb begrepen die erbij waren is dat er in ieder geval echt en goed geluisterd is naar zowel de argumenten van de bezwaarmakers als van B&W. Dat gevoel is bij de meesten anders dan wanneer men met het gemeentebestuur in gesprek is. Dan wordt het ervaren als het moeten toehoren wat de regenten bedacht hebben en wordt de boodschap gebracht met een ondertoon van *‘take it or leave it!’*. Van het bestuur begrijp ik dat men daarin echt teleurgesteld is.’

Björn: ‘Ik neem aan dat de uitspraak van de Raad van State in de gemeenteraad wordt ingebracht. Dan zal het hoogstwaarschijnlijk alleen over dat onderdeel gaan, waar vragen of opmerkingen over zijn en niet over het hele plan. Ik verwacht overigens niet dat dit college nog een andere beslissing neemt, ongeacht welke uitspraak er ook komt.’

Stel nu dat de huidige oppositie na de verkiezingen over twee jaar een meerderheid behaalt en een coalitie vormt in Rijswijk?

Björn: ‘Dan gaan we het absoluut anders doen. Het ligt er natuurlijk wel aan hoe ver de plannen voor RijswijkBuiten dan zijn. In de besluitvorming rond dit dossier (De Schoffel blijft of gaat weg) is de huidige coalitie vóór verdwijnen en de oppositie tegen. Ik zou het wreed vinden als we dan een meerderheid zouden hebben en zouden zeggen dat we toch voor opheffing van De Schoffel zijn. Voor de SP is ook het ontbreken van sociale woningbouw in het plan RijswijkBuiten - naast het verdwijnen van De Schoffel - het grootste struikelblok geweest om akkoord te gaan. Wij zijn altijd voor kleinschaligheid geweest, dus dat geldt ook hier. Wat doet het met Jullie als kleine gemeenschap dat je mogelijk weg moet?’

Theo: ‘Het verbindt, het is hier net een dorp. Er zijn mensen die actief worden, er is een grote groep van tuinders die afwacht of alleen maar volgt wat er allemaal gebeurt en een kleine groep haakt al direct af. De meesten zijn echt bang hun kleine paradijsje te zullen verliezen.’

Björn: ‘Zijn er nog wel mensen die lidmaatschappen kopen?’

Theo: ‘Gelukkig nog wel, verwonderlijk genoeg ook jonge mensen. Soms worden tuinen ‘om-niet’ door anderen verzorgd. Dat kan zijn omdat men het onderhoud zelf niet meer aankan of te zwaar vindt. Soms nemen kinderen of familie het over en soms ook kennissen.’

Björn: 'Wat zou jouw voorkeur hebben: compensatie en naar een andere plek met dezelfde voorzieningen of blijven?'

Theo: 'Liefst blijf ik, want hier heb ik echt een tuin naar mijn hart. Ergens anders moet ik opnieuw beginnen en het duurt een hele tijd voor het dan weer een echte tuin is. Maar moet ik hier weg, dan zou ik wel naar een andere plek gaan. In mijn tuin kom ik altijd tot rust en voel ik me goed.'

Björn: 'Ik vind het ook zonde voor 'Tot Ons Genoegen' dat ze weg moeten. Zij liggen nog ongunstiger dan jullie. Maar denk je echt dat volkstuinen kunnen worden ingepast in de plannen voor RijswijkBuiten?'

Theo: 'Ja beslist. Met een beetje fantasie en mogelijk hier en daar wat verschuivingen, aanpassingen en dergelijke, moet dat zeker kunnen. We zouden een prima buffer zijn tussen de woonwijk en de wielervedbaan bijvoorbeeld.'

Björn: 'Is dat dan nooit besproken met de wethouder?'

Theo: 'Nee, voor zover ik weet is het nog nooit echt zover gekomen. Er is geen sfeer van echt plannen uitwisselen en in gesprek willen zijn.'

Björn: 'Maar dat is toch raar en zonde ook? Als je met elkaar in vertrouwen kunt praten en onderhandelen, dan kom je volgens mij een heel eind.'

Theo: 'Dat vertrouwen moet er dan wel zijn.'

Björn: 'Ja natuurlijk, iedereen zit in onderhandelingen voor zijn eigen belang en met een bepaalde pet op. Maar je moet toch gezamenlijk tot een compromis kunnen komen?'

Theo: 'Ja kijk, als we mogelijk in de toekomst echt met elkaar in gesprek moeten gaan omdat we hoe dan ook weg moeten, dan zullen die gesprekken gaan plaats vinden. Maar als dat in een sfeer is van *als-ik-hier-ook-maar-iets-toegeef-word-ik-onderuit-gehaald*, dan kom je niet ver!'

Björn: 'We hebben volgens mij één gemeenschappelijk doel: dat het goed verloopt! Ik zou aan de bestuurders willen zeggen: zorg ervoor dat je dit goed regelt. Ik vind het echt een gemiste kans dat er in dit geval niet goed met elkaar gesproken wordt. Misschien dat na de uitspraak van de Raad van State een gesprek alsnog op gang komt. Dat moet in ieder geval weer opgestart worden. Dat is ook de boodschap die meegegeven is aan de wethouders. Je hebt nu veel te veel frustratie achteraf. Dat had mijns inziens best voorkomen kunnen worden. Nu zijn de onderlinge verhoudingen verhard. Communiceren valt te leren.'

Ja? Is dat wel zo?

Björn: 'Absoluut, ik ga er vanuit dat het bestuur van Rijswijk niet onwelwillend is. Er zit echt wel redelijkheid bij sommige wethouders. Mijn advies is; blij schrijven, blij actie voeren, organiseer nog eens iets ludieks. Probeer bijvoorbeeld eens te onderzoeken of er (nog meer) mensen binnen Rijswijk zijn die ook een tuin willen. Als je kunt aantonen dat er een behoefte is aan volkstuinen, heb je al veel meer

argumenten in handen. Los van het feit of mensen het kunnen betalen is het belangrijk dat te weten. Als blijkt dat er toch wel heel veel animo voor is, dan is het voor de politiek heel moeilijk om daar omheen te gaan.'

Zetten jullie het op je eigen agenda?

Björn: 'Ja, die voortgang staat bij ons wel op de agenda. Weet je, door dit gesprek bedacht ik me ineens dat we eigenlijk niet zo goed weten wat er nu gaat gebeuren en welke alternatieven er nog zijn. Als we het agenderen, zal het op z'n vroegst december op de agenda komen. De uitspraak van de Raad kan zowel binnen het collega als binnen de Raad afgehandeld worden. Ik zal eens uitzoeken hoe dat zit. Zie je, dit gesprek helpt ook *mij* weer om eens goed op een rij te zetten wat de mogelijkheden zijn. Ik ben wel voor duidelijkheid op korte termijn. Als je tijdens je interviews met de fractievoorzitters in gesprek bent, wat voor sentiment voel je dan bij de partijen?'

Theo: 'Je hoort en ziet betrokkenheid. En voor mijn gevoel is dat dan soms ook best warme interesse. Dat neemt niet weg dat ze staan voor de keuzes die ze maken. In veel gevallen dus: bouwen!'

Björn: 'Persoonlijk gevoel botst ook best met partijbelangen of de onderhandelingen die je voert en zelfs de keuzes die je maakt.'

Hoe kijkt de SP aan tegen volkstuinen, wat staat daarover in jullie programma?

Björn: 'De SP vindt dat er aandacht moet zijn voor volkstuinen bij het ontwikkelen van wijken als RijswijkBuiten. Meer terug naar de wijken is voor ons van groot belang. Bijvoorbeeld zoiets als burendag, maar ook - zoals jullie dat hebben - een Jeu de boulebaan, verbindt mensen en verbindt wijken. Dat geldt ook voor groen in een wijk of zoals jullie in augustus voorstelden de volkstuin als buurttuin en als kenniscentrum gekoppeld aan de wijk. Je krijgt contact en controle. Dat is goed.' Na afloop van het gesprek zal ik zien dat mijn fiets omver geblazen is en alleen dankzij het kettingslot nog overeind staat. Is dat symbolisch voor de acties van De Schoffel? Blijven we overeind ook al stormt het om ons heen? Ik hoop het maar.

...even winterpauze...

Schoffelperikelen

door Hans den Ouden

Oktober, de wijnmaand is weer aangebroken en als de druiven, bestemd voor de wijn veel vocht nodig hadden om te groeien dan moet het jaar 2012 een uitzonderlijk goed wijnjaar zijn. De wijnranken hebben volgens mij zwembandjes om gehad om de kop boven water te houden. Zelf geef ik al een aantal jaren les op schooltuintjes en zo slecht als de oogst dit jaar was voor de kinderen heb ik nog niet eerder meegemaakt. Maar de gezaaide bloemen waren dit jaar wél weer een lust voor het oog. Ach ja, het weer kunnen we niet sturen dus laten we in ieder geval nu gaan genieten van wat de natuur ons nog te bieden heeft dit jaar. Ook maak ik u er, wellicht ten overvloede, nog maar even op attent dat u bij naderende vorst uw waterleiding dicht moet draaien en aftappen. En als u toch bezig bent werp dan ook even (indien aanwezig) een blik op uw gaslang(en). Het advies (op internet) is:

- Controleer de gaslangen voor gebruik altijd visueel.
- Inspecteer de gaslangen iedere zes maanden visueel.
- Vervang de gaslang bij verkleuring, vervorming, beschadiging of eerste tekenen van poreusheid.
- Neem geen risico. Bij twijfel: vervang de gaslang!
- Vervang gaslangen uiterlijk na 2 jaar.

We wachten dit najaar ook nog met spanning op de uitspraak van de Raad van State. Deze uitspraak is door de Raad uitgesteld naar week 43 (22 t/m 28 oktober 2012). Waarom de uitspraak is uitgesteld is onbekend. We hopen maar dat het spreekwoord: “Van uitstel komt afstel” niet op De Schoffel van toepassing is. U kunt erop rekenen dat het bestuur van onze vereniging u op de hoogte houdt! Ik wens u nog een aantal mooie en werkzame dagen op de tuin toe en hoop met u dat het volgend jaar qua weer een beetje beter mag worden dan dit jaar.

